

ÁFRA PIROSKA

Csillagtalán...

Úgy jöttél, mint csillag,
Ha álom képében földre száll.
S hogy itt voltál és itt leszel,
Hinni sem merem többé már!
Feléd fordítom arcom,
Mert csak tőled szállhat rám fénysugár,
S ha közeledbe érek, néha úgy érzem,
Elérlek, de te régen messze jársz...
Sötétben lennék, ha nem csillognál az éjben,
A pillanat rezdülésre vár,
De csend honol kéken-fehéren
Az ég könnyű bársonyán.
Szivárványszínben érkezik a hajnal,
Elrejtve titkon ezernyi csillagát,
Egy maradt csak, mi szemedbe tévedt,
Hogy ott ragyoghasson örökre tovább.
Mert minden Ő volt...
Lelkem gyöngye, halovány...
Elnémult sok zengő dallam
Azon a csillagtalán éjszakán.

Alszik a szív

A pillanat ékessége te vagy,
Szivárványszínben ragyog a tavasz.

Zenged a kikelet csodás dallamát.
Csended is hallom, mint a szívdobbanást.

A tegnapokhoz sodor a vágy,
Emlékképek szűrődnek a szívemen át.

Suttogják, ne várj, hervadó virág!
Fess új színeket, fut az élet tovább!

De bennem él egy érzés, egy gondolat:
Talán nincs idő már felfedni a régi titkokat...

A május, a szerelem, mint hullámzó folyó,
A szenvedély, a bánat, mind-mind változó.

Fény és árnyék, gyöngy és virág, simogatja
lelkünket e varázslatos világ.

Nagy álmodás az élet, s boldog csak az marad,
Ki szállni tud a széllel, mint szabad madarak!

Ki bátran vállalja mindig önmagát,
Csillagokba nézve, a végtelenbe lát.

Csak egyet szeretnék elmondani rég,
Elmondani azt, mit nagyon nehéz:

Hogy ébredni kéne, s élni, élni még...
Mindent feledni, ami múltat idéz...

A pillanat ékessége te vagy,
Szivárványszínben ragyog a tavasz.

Zenged a kikelet csodás dallamát,
Csened is hallom, mint a szívdobbanást.

A tegnapokhoz sodor a vágy,
Emlékként tündökölsz a szívemben tovább...

A VERSLISTA honlapja: <http://portal.verslista.hu>